

Posudek magisterské práce Pavly Klusové

Pavla mě velmi překvapila proměnou kterou prošla od svého nástupu na fakultu. Od počátečního deklarovaného nezájmu se postupně proměnila v sochařku zaujatou a soustředěnou na ji blízká témata.

Její první sochařské zátiší bylo zvoleným tématem prací rebela ale ve formě, stejně jako u následujícího autoportrétu, se dal snadno odhalit smysl pro detail i sochařský talent.

Zajímavý byl i nedotažený koncept její práce na pravidelně zadávané téma dvoutřetinové figury. Vymodelovala svůj autoportrét který chtěla nechat na klinice plastické chirurgie nechat opravit z pohledu současného názoru na to co je krásné. Opravy by potom realizovala v druhé figuře. Genderová rovina ji ale asi nezajímala tak silně protože projekt zůstal nedokončený.

Pavla pracuje nárazově ve vlnách ale o to intenzivněji. Na jedné takové vlně vznikla socha se srnečkou. Na velkém soklu je umístěna socha srnečky. Sokl i socha je pokrytá stejnou fialovou vzorovanou látkou. Socha má v očích vsazené do fazet vybroušené velké křišťálové oči. I přes křehké téma, které je na hraně socha křehce nepůsobí. Zajímavé jsou látkové mimikry a celá věc působí trochu jako zhmotněné kdysi dost oblíbené 3D obrazy složené ze struktur.

Mimikry se staly na nějaký čas jejím tématem. Možná také proto, že má za sebou studium na střední oděvní průmyslové škole a látky a vzory jsou ji velmi blízké. Jsou pro ni nejen formou ale také inspirací. Do látky zabalenou hlavu zaformovala a odlila do průsvitného laminátu.

Ovčí kůži částečně zbavila chlupů a doplnila ji barevným kobercovým ornamentem. Do kůže lasičky, která kdysi sloužila jako morbidní módní límec, doplnila příčesek z lidských vlasů. Měkkost materiálů, struktura a vzory látek spolu se sochařskými tvary jsou výtvarné prostředky, kterými se vyjadřuje.

Zdánlivou výjimkou byla její práce, kterou si přivezla ze stáže v Itálii. V mozaikářské dílně vytvořila sochu Marie. Povrch sochy je pokrytý strukturou složenou z nařezaných čtverečků zrcadel. Struktura vypadá podobně jako struktury používané na diskokoulích. Zajímavý je právě kontrast dvou známých a banálních forem. Tvar sošky Marie a zrcátková struktura.

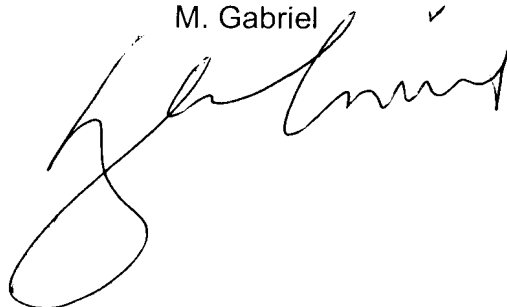
Ve své diplomové práci se rozhodla pracovat s iluzí a to hned ve dvou rovinách. Opět používá mimikry ale také alespoň v počátcích práce použila princip prostorové iluze perspektivní zkratky.

Pavla se rozhodla pro realizaci ilusivního prostoru použít zkráceného výřezu lesa.

Barokní možná divadelní motiv, který se v jejím podání oprošťuje od teatrálnosti. Ve výřezu se kmeny směrem do zadního plánu zmenšují a perspektivně zplošťují. Výřez ale zůstává reálný a tak se stromy v zadním plánu, odkrývají do větší výšky. Protože není pro diváka určeno jako v divadle hlediště a objekt je pohledový ze všech stran, není perspektivní iluze hlavním motivem ale pouze jednou z výtvarných forem celého objektu. Protože nejde o konceptuální dílo byl i proces vzniku procesem uvědomování si a ujasňování záměru se všemi proměnami které to provází. Původní důraz na perspektivu ustoupil do pozadí a zůstal jen v proporcích zmenšujících se kmenů. Šikmá základna zmizela a nahradila ji rovná základová deska, která otevřela prostor ze všech stran. O barevnosti a povrchu měla Pavla od počátku jasno. Vše chtěla pokrýt ornamenty

potištěnou látkou. Myslím že zvolila krásnou temnou barevnost, která připomíná barvu kůry stromů a dohromady s vlastním reliéfem kůry vytváří na kmenech dokonalou iluzi. Podlahovou desku pokryla opět stejnou látkou. Celá objekt je v interiéru jakýmsi altánem bez střech a nebo výřezem z krajiny představ. Docela rád bych si celý objekt představil v krajině nebo v lese právě jako altán nejlépe s průhlednou střechou. Práci Pavly Klusové hodnotím A.

M. Gabriel

A stylized, handwritten signature in black ink, likely belonging to M. Gabriel, positioned below the printed name.